

ویژه نامه‌ی آرایشی

دیار

آرایش

زهره حاجی پور (علمدار)

آرایش در نگاه مولا

آرایش در زندگی و فساد انگیزی در آن است»^(۱) ولی این امر نفی مطلق آرایش کردن نیست. در حکمت‌ها و خطبه‌های دیگر نهج البلاغه به ارزش زینت و آرایش تأکید شده. امیرالمؤمنین (علیه السلام) همواره شیعیان را به خضاب کردن و عطر زدن سفارش می‌کردند.^(۲)

جالب این جاست که خضاب کردن در زمان پیامبر (صلی الله علیه و آله) جنبه‌ی سیاسی داشته. پیامبر (صلی الله علیه و آله) برای این که مسلمانان از یهودیان شناخته شوند، تأکید فراوانی بر حنابستن سر داشتند.^(۳) آرایش در بعد معنوی هم جایگاه خاص خودش را دارد. در آداب و اخلاق هم جزء آرایش‌های درونی انسان است که هیچ وقت کهنه نمی‌شود^(۴) و بالاخره زنگ خطر به صدا در می‌آید و عوامل آرایش‌های دروغین یکی پس از دیگری معرفی می‌شوند. حماقت، حرص، شیطان، دنیا و مال دنیا همان زینت‌هایی هستند که دست و پای انسان را در منجلاب گناه فرو می‌برند و به کام نیستی و هلاکت می‌کشد!

راستی چند وقت یک بار در وادی بی‌کران نهج البلاغه سیر می‌کنی؟ تا به حال شده در مورد یک موضوع خاص، سراغ کلمات مولا بروی؟ یک موضوع مثل آرایش که شاید در نگاه اول خیلی امروزی به نظر بیاید! دلت می‌خواهد مهمان یک جرعه‌ی ناب از شراب هستی‌بخش نهج البلاغه بشوی؟ پس یاعلی (علیه السلام)

در باب آرایش، اولین موضوع جذاب، بحث آرایش‌گرهاست! به اعتقاد مولا، خدا و شیطان آرایش‌گران دنیا هستند، با این تفاوت که تمامی زینت‌های عرش و فرش زائیده‌ی دست آرایش‌گر حکیمی به نام خداوند سبحان است و تمامی گمراهی‌ها و ذلت‌ها و کردارهای ناشایست، زینت داده شده توسط آرایش‌گر زبونی هم‌چون ابلیس است، که زشتی‌های گناهان را زینت می‌دهد و گناهان بزرگ را در نظر انسان کوچک می‌کند. مولا آرایش پرستی را کار دو گروه می‌داند: یکی مستکبران و دیگری زنان بی‌ایمان «زنانی که همشان

پی نوشت‌ها:
۱. حکمت ۱۵۴.
۲. حکمت ۴۷۳.
۳. حکمت ۱۷.
۴. حکمت ۵.